PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 6. jūlijā *

Lieta T-148/04

TQ3 Travel Solutions Belgium SA, Mešlena [*Mechelen*] (Beļģija), ko sākotnēji pārstāvēja R. Eržeks [*R. Ergec*] un K. Mēriks [*K. Möric*], pēc tam B. Lisuārs [*B. Lissoir*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv L. Parpala [*L. Parpala*] un E. Manhīvs [*E. Manhaeve*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

ko atbalsta

Wagon-Lits Travel SA, Brisele (Beļģija), ko pārstāv F. Erbērs [*F. Herbert*], H. van Pērs [*H. Van Peer*], advokāti, un D. Harisons [*D. Harrison*], *solicitor*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, pirmkārt, atcelt Komisijas lēmumus nepiešķirt prasītājai publiskā iepirkuma līguma daļu Nr. 1, kas paredzēta paziņojumā 2003/S 143 129409, ceļojumu aģentūras pakalpojumu sniegšanai un piešķirt šo daļu citam uzņēmumam, un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājai nodarīti sakarā ar tās piedāvājuma noraidīšanu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 8. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Komisijas pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu piešķiršana ir pakļauta Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Finanšu regula"), pirmās daļas V sadaļas noteikumiem, kā arī Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai (OV L 357, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Īstenošanas kārtība"), noteikumiem. Šie noteikumi ir avots Kopienas direktīvām šajā jomā, it īpaši — attiecībā uz pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumiem — Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvai 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 13. oktobra Direktīvu 97/52/EK (OV L 328, 1. lpp.).

2 Finanšu regulas 100. panta 1. punktā noteikts, ka "kredītrīkotājs izlemj, kam jāpiešķir līgums saskaņā ar atlases un piešķiršanas kritērijiem, kas ir iepriekš noteikti dokumentos, kuri attiecas uz uzaicinājumu uz konkursiem, un ievērojot tiesību normas par iegādēm". Finanšu regulas 97. panta 2. punktā un Īstenošanas kārtības 138. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā norādīts, ka līgumu var piešķirt saimnieciski visizdevīgākajam piedāvājumam, kas paredz vislabāko cenas un vērtības attiecību.

3 Finanšu regulas 100. panta 2. punktā noteikts:

"līgumslēdzēja iestāde visiem kandidātiem vai pretendentiem, kuru pieteikumi vai piedāvājumi ir noraidīti, paziņo šāda lēmuma pamatojumu [..]. Tomēr konkrēta informācija nav jāatklāj, ja šādas informācijas atklāšana kavētu likuma piemērošanu, būtu pretrunā sabiedrības interesēm vai kaitētu valsts vai privāta uzņēmuma likumīgām uzņēmējdarbības interesēm, vai arī varētu deformēt godīgu konkurenci starp šiem uzņēmumiem."

4 Īstenošanas kārtības 139. panta 1. punktā paredzēts — "ja konkrētam līgumam piedāvājumi šķiet pārmērīgi lēti, līgumslēdzēja iestāde, pirms tā šos piedāvājumus noraida vienīgi ar šādu pamatojumu, rakstiski pieprasa sīkāku informāciju par tām piedāvājuma sastāvdaļām, ko tā uzskata par nepieciešamu, un pārbauda šīs sastāvdaļas, pienācīgi uzklausot puses un ņemot vērā saņemtos paskaidrojumus".

5 Īstenošanas kārtības 146. panta 4. punktā noteikts, ka "pārmērīgi zemas cenas piedāvājumu gadījumā, kā minēts šās regulas 139. pantā, novērtēšanas komisija pieprasa jebkādu informāciju attiecībā uz piedāvājuma būtību".

Prāvas rašanās fakti

6 Ar 1999. gada 13. janvāra pamatnolīgumu 98/16/IX.D.1/1 Komisija uzticēja sabiedrībai *Belgium International Travel* sniegt ceļojumu aģentūras pakalpojumus Komisijas darbiniekiem Briselē. Šis nolīgums sākotnēji tika noslēgts uz divu gadu

termiņu ar iespēju to trīs reizes pagarināt uz vienu gadu, proti — uz laiku no 1999. gada 1. aprīļa līdz 2004. gada 31. martam. Ar 2001. gada 27. februāra vienošanos minētais nolīgums tika nodots prasītājai.

7 Ar 2003. gada 30. maija paziņojumu par līgumu, kas publicēts "Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša" pielikumā (OV 2003, S 103), Komisija paziņoja par uzaicinājumu uz konkursu saskaņā ar slēgtu procedūru ar identifikācijas Nr. ADMIN/D1/PR/2003/051 par ceļojumu aģentūras pakalpojumu sniegšanu saistībā ar ierēdņu un norīkoto pārstāvju, un jebkuru citu personu komandējumiem uz Kopienu iestāžu un organizāciju rēķina vai pēc to lūguma.

8 No lietas materiāliem izriet, ka šo uzaicinājumu uz konkursu Komisija atsauca pēc atsevišķu Kopienas iestāžu atteikuma.

9 2003. gada 29. jūlijā atbilstoši Finanšu regulai un Īstenošanas kārtībai "Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša" pielikumā (OV 2003, S 143) ar identifikācijas numuru 2003/S 143–129409 Komisija publicēja jaunu uzaicinājumu uz konkursu saskaņā ar slēgtu procedūru par ceļojumu aģentūras pakalpojumu sniegšanu saistībā ar ierēdņu un norīkoto pārstāvju, un jebkuru citu personu komandējumiem uz noteiktu Kopienu iestāžu un organizāciju rēķina vai pēc to lūguma (Paziņojuma par līgumu II.1.6. nodaļa). Publiskā iepirkuma līgumu veidoja vairākas daļas, kas katra atbilda kādai pakalpojumu sniegšanas vietai, ieskaitot Briseli (daļa Nr. 1), Luksemburgu (daļa Nr. 2), Granžu (daļa Nr. 3), Ispru (daļa Nr. 4), Gēlu (daļa Nr. 5), Petenu (daļa Nr. 6) un Seviļu (daļa Nr. 7).

10 Ar ierakstītu 2003. gada 28. novembra vēstuli prasītāja iesniedza Komisijai piedāvājumu minētā līguma daļām Nr. 1, 2, 3, 5, 6 un 7.

11 Ar 2004. gada 24. februāra vēstuli Komisija informēja prasītāju, ka tās piedāvājums līguma daļai Nr. 1 (turpmāk tekstā — "daļa Nr. 1" vai "Strīdīgais līgums") nav izvēlēts, jo tās piedāvājuma kvalitātes un cenas attiecība bija sliktāka nekā izvēlētajam piedāvājumam. Šajā 2004. gada 24. februāra vēstulē precizēts:

"Izvērtējot pretendentu piedāvājumus, kas saņemti, atbildot mūsu uzaicinājumam uz konkursu, informējam, ka Jūsu piedāvājums diemžēl nevar tikt izvēlēts attiecīgā līguma daļām Nr. 1, 2, 3 un 7. Iemesli, kuru dēļ Jūsu piedāvājums tiek noraidīts, ir šādi:

Daļa Nr. 1 (Brisele)

Tika konstatēts, ka Jūsu piedāvājuma kvalitātes un cenas attiecība (51,55) bija sliktāka nekā tās firmas piedāvājumam, kurai ierosināts piešķirt līgumu (87,62) [..]."

12 Ar 2004. gada 8. marta vēstuli prasītāja lūdza Komisiju sniegt precīzāku informāciju par Strīdīgajam līgumam atlasītā piedāvājuma izvēli. Prasītāja tāpat lūdza, lai Komisija aptur piešķiršanas procedūru saistībā ar šo līgumu un lai tā neslēdz līgumu ar Strīdīgajam līgumam izvēlēto uzņēmumu.

13 Ar 2004. gada 16. marta vēstuli Komisija sniedza prasītājai ziņas par pamatojumu 2004. gada 24. februāra lēmumam nepiešķirt tai Strīdīgo līgumu un pamatojumu savam lēmumam piešķirt to citam uzņēmumam (turpmāk tekstā, attiecīgi — "Nepiešķiršanas lēmums" un "Piešķiršanas lēmums"). Komisija tostarp precizēja, ka pēc kvalitātes un finanšu analīzes prasītājas piedāvājums ieguva 51,55 punktus, turpretim izvēlētais piedāvājums, ko iesniedza sabiedrība *Wagon-Lits Travel*

(turpmāk tekstā — "*WT*" vai "persona, kas iestājusies lietā"), saņēma 87,62 punktus un ka *WT* piedāvājums līdz ar to bija saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums un attaisnoja Strīdīgā līguma piešķiršanu šim uzņēmumam. Komisija tāpat norādīja, ka *WT* piedāvājums, kaut arī tam bija acīmredzami zemāks cenu līmenis nekā prasītājas piedāvājumam (*WT* indekss — 100, prasītājas indekss — 165,56), "nešķita kā pārmērīgi zemas cenas piedāvājums un ka tādējādi nebija pamata piemērot noteikumus, kas paredzēti [Īstenošanas kārtības] 139. pantā".

14 Ar 2004. gada 17. marta faksimilu Komisija piedāvāja prasītājai līdz 2004. gada 27. jūnijam ieskaitot pagarināt pamatnolīgumu Nr. 98/16/IX.D.1/1 par ceļojumu aģentūras pakalpojumiem, kura termiņš beidzās 2004. gada 31. martā.

15 Ar 2004. gada 19. marta vēstuli Komisija pamatoja savu lūgumu pagarināt iepriekš minēto pamatnolīgumu, paskaidrojot, ka rīkojumu nodošana jaunajam līgumslēdzējam, proti, *WT*, un jaunā līguma spēkā stāšanās nevar notikt minētajā pamatnolīgumā paredzētajā termiņā. Šajā vēstulē konkretizēts, ka "fiksēto un no Komisijas un līgumslēdzēja gribas neatkarīgo termiņu [dēļ] rīkojumu nodošana jaunajam līgumslēdzējam un jaunā līguma stāšanās spēkā nevar notikt, kad beidzies [prasītājas] līguma parastais termiņš".

16 Ar 2004. gada 22. marta faksimilu prasītāja informēja Komisiju, ka tā nevēlas pagarināt pamatnolīgumu un ka līdz ar to šī līguma termiņam jābeidzas 2004. gada 1. aprīlī.

17 2004. gada 23. un 26. marta vēstulēs Komisija lūdza prasītāju iesaistīties lietā, lai nodotu *WT* "ceļotāju profilu" datu bāzes, ko tā izveidoja, lai "nodrošinātu nozares uzdevumu izpildes nepārtrauktību". 2004. gada 25. un 31. marta vēstulēs prasītāja informēja Komisiju, ka tā atsakās nodot šos profilus *WT*.

18 2004. gada 31. martā Komisija noslēdza līgumu ar *WT* par ceļojumu aģentūras pakalpojumu sniegšanu Briselē. Šis līgums stājās spēkā 2004. gada 1. aprīlī ar papildlīgumu, kas ļauj jaunajam līgumslēdzējam sniegt pakalpojumus "ex-plant" (savos birojos) pārejas laikposmā no 2004. gada 1. aprīļa līdz 19. maijam.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

19 Ar prasības pieteikumu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 26. aprīlī, prasītāja cēla prasību nolūkā, pirmkārt, atcelt Nepiešķiršanas lēmumu un Piešķiršanas lēmumu un, otrkārt, saņemt to zaudējumu atlīdzību, ko tā cieta šo abu lēmumu dēļ.

20 2004. gada 26. aprīlī prasītāja iesniedza pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā procesā saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 76.a pantu. Šis pieteikums tika noraidīts ar Pirmās instances tiesas 2004. gada 10. jūnija lēmumu.

21 Ar atsevišķu dokumentu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 26. aprīlī, prasītāja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu nolūkā, pirmkārt, apturēt Nepiešķiršanas un Piešķiršanas lēmumu izpildi un, otrkārt, uzlikt par pienākumu Komisijai veikt vajadzīgos pasākumus, lai apturētu Piešķiršanas lēmuma vai tā līguma sekas, kas tika noslēgts pēc šī lēmuma. Šis pieteikums tika noraidīts ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 27. jūlija rīkojumu, atliekot lēmuma par šīs tiesvedības tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

22 Ar dokumentu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 9. jūnijā, *WT* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstīšanai. Ar 2004. gada 14. jūlija rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs atļāva *WT* iestāties lietā. *WT* iesniedza savu iestāšanās rakstu un citi lietas dalībnieki iesniedza savus apsvērumus par šo rakstu noteiktajos termiņos.

23 Pēc tiesneša referenta ziņojuma noklausīšanās Pirmās instances tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu un Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lūdza Komisiju atbildēt uz vairākiem jautājumiem un *WT*, pirmkārt, atbildēt uz jautājumu un, otrkārt, iesniegt tā finanšu un tehniskā piedāvājuma, kas iesniegts attiecīgās uzaicinājuma uz konkursu procedūras ietvaros, nekonfidenciālu kopiju. 2005. gada 9. februāra vēstulē Komisija sniedza atbildes uz Pirmās instances tiesas jautājumiem, un ar 2005. gada 14. februāra vēstuli *WT* iesniedza prasīto dokumentu un sniedza atbildi uz Pirmās instances tiesas jautājumu.

24 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Nepiešķiršanas lēmumu;

— atcelt Piešķiršanas lēmumu;

— atzīt, ka Komisijas izdarītais pārkāpums ir tāda kļūda, kas rada Komisijas atbildību;

— pamatojoties uz Reglamenta 64. pantu, uzdot Komisijai iesniegt visus tās rīcībā esošos dokumentus par līguma daļas Nr. 1 piešķiršanu;

— nosūtīt prasītāju uz Komisiju nodarīto zaudējumu novērtēšanai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kopumā;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par prasījumiem par [lēmumu] atcelšanu

27 Savu prasījumu par [lēmumu] atcelšanu atbalstam prasītāja pēc būtības izvirza divus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Īstenošanas kārtības 146. panta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu finanšu piedāvājumu vērtējumā. Otrais pamats attiecas uz acīmredzamu kļūdu piedāvājumu kvalitātes vērtējumā.

1. *Par pirmo izvirzīto pamatu, kas attiecas uz Īstenošanas kārtības 146. panta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu finanšu piedāvājumu vērtējumā*

Lietas dalībnieku argumenti

28 Prasītāja uzskata — Komisija, atzīstot, ka *WT* piedāvājums nav pārmērīgi zemas cenas piedāvājums, un līdz ar to neizpildot savu pienākumu pieprasīt *WT* jebkādus precizējumus par piedāvājuma sastāvdaļām, ir pārkāpusi Īstenošanas kārtības 146. pantu, jo, pēc tās domām, Īstenošanas kārtības 139. pants šajā gadījumā nav piemērojams.

29 Kā norāda prasītāja, zinot, ka prasītājas piedāvājums ir saņēmis cenas indeksu 165,56 un visdārgākais piedāvājums — indeksu 181,13, *WT* piedāvājuma cena bija zemāka nekā prasītājas iesniegtajam piedāvājumam vidēji par 42 % un trešā pretendenta piedāvājumam, kurš iesniedza cenas ziņā vēl augstāku piedāvājumu. Šai lielajai atšķirībai bija jārosina Komisiju uzskatīt *WT* piedāvājumu par pārmērīgi zemas cenas piedāvājumu, zinot, ka ar 2004. gada 8. marta vēstuli prasītāja informēja Komisiju par savām šaubām attiecībā uz *WT* piedāvājuma satura drošību.

30 Prasītāja uzsver — pat ja Komisijai ir būtiska rīcības brīvība attiecībā uz elementiem, kas jāņem vērā, pieņemot lēmumu piešķirt līgumu pēc uzaicinājuma uz konkursu procedūras, Kopienu tiesai tomēr jāpārbauda, vai ir ievēroti procedūras un pamatojuma noteikumi, kā arī faktu materiāla precizitāte un tas, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. septembra spriedums lietā T-211/02 *Tideland Signal*/Komisija, *Recueil*, II-3781. lpp., 33. punkts).

31 Šajā sakarā prasītāja atgādina, ka Pirmās instances tiesa savā 2003. gada 25. februāra spriedumā lietā T-4/01 *Renco*/Padome (*Recueil*, II-171. lpp., 76. punkts) uzskatīja, ka Padomei "[..] ir jāpārbauda to piedāvājumu drošība un nopietnība, kuri tai, kopumā ņemot, šķiet aizdomīgi; tas nozīmē, ka tā vajadzības gadījumā pieprasa precizējumus par atsevišķām cenām, kuras tai šķiet aizdomīgas, *a fortiori*, kad to ir daudz", un ka turklāt "fakts, ka prasītājas piedāvājums tika atzīts par atbilstīgu tipveida nosacījumiem, neatbrīvo Padomi no pienākuma — saskaņā ar šo pašu pantu — pārbaudīt piedāvājuma cenas, ja rodas šaubas par tā drošību piedāvājumu izvērtēšanas laikā un pēc sākotnējā to atbilstības izvērtējuma".

32 Šajā gadījumā prasītāja uzsver, ka ceļojumu aģentūras pakalpojumu cena katrai daļai sastāv, pirmkārt, no "administrācijas izmaksām" ("Management fee"), ko veido ceļojumu aģentūrai maksājamā atlīdzība par administrācijas izmaksām attiecībā uz Eiropas iestāžu un aģentūru darbinieku komandējumiem, un, otrkārt, no "darījumu izmaksām" ("Transaction fee"), ko veido ceļojumu aģentūrai maksājamā atlīdzība par administrācijas izmaksām attiecībā uz tādu personu komandējumiem, kuras nav Eiropas iestāžu un aģentūru darbinieki, bet ceļo pēc Eiropas iestāžu un aģentūru līguma.

33 Prasītāja atgādina, ka "administrācijas izmaksas" veido algu izmaksas, kārtējie izdevumi un pieskaitāmie izdevumi. Kā norāda prasītāja, algu izmaksas veido "administrācijas izmaksu" — un līdz ar to ceļojumu aģentūras pakalpojumu attiecībā uz daļu Nr. 1 cenas — galveno daļu. Tāpat prasītāja savā finanšu piedāvājumā

uzskatīja, ka algu izmaksas veido 79,5 % no "administrācijas izmaksām". Tā kā ceļojumu aģentūras pakalpojumu cenu veido galvenokārt algu izmaksas, Komisijai, pēc prasītājas domām, *WT* piedāvātā cena bija jāatzīst par pārmērīgi zemu.

34 Šādos apstākļos prasītāja uzskata, ka vienīgā iespēja samazināt algu izmaksas un tātad piedāvājuma cenu bija vai nu ievērojami samazināt to personu skaitu, kurām uzticēta līguma izpilde, vai to atlīdzības summu salīdzinājumā ar prasītājas piedāvāto. Šādi samazinājumi būtu ietekmējuši pakalpojumu kvalitāti.

35 Pirmkārt, attiecībā uz atlīdzību prasītāja uzsver, ka tipveida nosacījumi paredzēja, ka ceļojumu aģentūras pakalpojumi jāsniedz Eiropas iestāžu un aģentūru telpās. Darba veicēju darba līgumi līdz ar to ir pakļauti Beļģijas likumam, kas darba līgumiem nosaka minimālo atlīdzību.

36 Otrkārt, attiecībā uz darba veicēju skaitu prasītāja uzskata — lai garantētu pakalpojumu kvalitāti, vajag noalgot 39 personas. Tā kā personāla izmaksas nav samazināmas, būtiska *WT* un divu citu pretendentu izteikto piedāvājumu cenu atšķirība ļauj secināt, ka pastāv pārmērīgi zemas cenas piedāvājums. Prasītāja norāda — kaut arī ir iespējams iesniegt piedāvājumu, kas ir konkurētspējīgāks par tās piedāvājumu, tomēr 42 % starpību jebkurā gadījumā ir grūti attaisnot.

37 Turklāt prasītāja atzīmē, ka Komisija nepareizi ir pievērsusi uzmanību darījumu apjoma un "administrācijas izmaksu" attiecībai, jo šis kritērijs nav iekļauts tipveida nosacījumos. Šajā sakarā prasītāja uzsver, ka nevar pastāvēt samērīgums starp

darījumu apjomu daļām Nr. 1 un Nr. 2 un šīm daļām aprēķināto budžetu. Daļai Nr. 2 aprēķinātais budžets veido tikai 12,58 % no daļai Nr. 1 aprēķinātā budžeta. Turklāt daļai Nr. 2 aprēķinātais apjoms veido tikai 22,8 % daļai Nr. 1 aprēķinātā apjoma.

38 Visbeidzot, prasītāja norāda, ka Komisijai bija pieejami citi kritēriji, kas nav iekļauti tipveida nosacījumos, no vienas puses, attiecībā uz "administrācijas izmaksām" un, no otras puses, ņemot vērā *WT* piedāvāto peļņas līdzdalības shēmu, kā arī tās tehniskos un loģistikas līdzekļus.

39 Pēc Komisijas domām, *WT* iesniegtais piedāvājums nebija pārmērīgi zemas cenas piedāvājums un atsaukšanās uz Īstenošanas kārtības 139. pantu tātad nebija vajadzīga. Darbības vārda "šķiet" izmantošana Īstenošanas kārtības 139. panta 1. punktā parāda Kopienu likumdevēja gribu piešķirt līgumslēdzējai iestādei plašu rīcības brīvību uzaicinājuma uz konkursu procedūras laikā. Turklāt Komisija atzīmē — no šī paša panta izriet, ka pārmērīgi zemas cenas piedāvājums pats par sevi nav nelikumīgs, jo pamatojumu var ņemt vērā, lai izskaidrotu minētā piedāvājuma pārmērīgi zemo cenu.

40 Komisija uzsver, ka nepastāv būtiska atšķirība starp prasītājas un *WT* piedāvāto "darījumu izmaksu" vidējo cenu, kaut gan pastāv ievērojama starpība attiecībā uz abu pretendentu piedāvāto "administrācijas izmaksu" summu.

41 Attiecībā uz algu izmaksām *WT* pienācīgi aprēķināja vajadzīgo personu skaitu, it īpaši pēc rentabilitātes rādītāja samazinot "administratora darījumu ikgadējo vidējo apjomu". Turklāt Komisija norāda, ka arī cits piedāvājums paredzēja mazāku konsultantu skaitu nekā prasītājas piedāvājums. Attiecībā uz izmaksām uz vienu personu Komisija uzsver, ka *WT* piedāvāja otro zemāko cenu, bet prasītāja savukārt piedāvāja visaugstāko cenu.

42 *WT* piedāvājums paredzēja par prasītājas pieskaitāmajiem izdevumiem ievērojami mazākus pieskaitāmos izdevumus.

43 Vērtēšanas komiteja ņēma vērā arī dažādus parametrus, lai novērtētu piedāvājumu saskaņotību saistībā ar "administrācijas izmaksām". No vienas puses, šī komiteja analizēja darījuma "uzdevumi", kurus atlīdzina no "administrācijas izmaksām", vidējo cenu salīdzinājumā ar transakcijas "citi komandējumi", kurus atlīdzina no "darījumu izmaksām", vidējo cenu. Šī vidējā cena bija EUR 32,94 pret EUR 14,37 prasītājai un EUR 16 pret EUR 15,66 — *WT*. No otras puses, tā salīdzināja "administrācijas izmaksu" cenu attiecībā uz daļu Nr. 1 (Brisele) ar cenu attiecībā uz daļu Nr. 2 (Luksemburga) atkarībā no abu daļu apjoma proporcijas. No šīs analīzes izriet, ka *WT* "administrācijas izmaksas" daļai Nr. 1 bija 3,64 reizes augstākas par daļai Nr. 2 piedāvātajām izmaksām, uzdevumu apjoms — 3,56 reizes lielāks. Savukārt prasītājas "administrācijas izmaksas" izrādījās ievērojamākas daļai Nr. 1, jo tās bija 7,89 reizes augstākas par daļai Nr. 2 piedāvātajām izmaksām, arī apjoms — 3,56 reizes lielāks.

44 Ņemot vērā šo analīzi, Komisija uzskatīja, ka *WT* piedāvājums bija reālistisks, sabalansēts un samērīgs. Tā uzsver, ka balstījusies uz objektīviem un piedāvājumus salīdzinošiem parametriem, tādējādi ļaujot novērtēt sakarību starp piedāvājuma tehnisko saturu un cenas līmeni.

45 Komisija uzsver arī faktu, ka tā ņēma vērā *WT* peļņas līdzdalības shēmu [biļešu iepirkuma cenu — salīdzinājumā ar *International Air Transport Association* (Starptautiskās gaisa satiksmes asociācija, turpmāk tekstā — *"IATA"*) cenām — atlaižu, kuras apspriedusi aģentūra, sadali starp aģentūru un Komisiju]. Tā uzskata, ka peļņas līdzdalības shēma ir būtisks elements, pirmkārt, lai novērtētu potenciālos ienākumus, ar kuriem pretendents var iepriekš rēķināties papildus atlīdzībai par pakalpojumu, un, otrkārt, lai izvērtētu piedāvājuma ekonomisko līdzsvaru saistībā ar "administrācijas izmaksām".

46 Savukārt *WT* uzskata — Komisija ir pierādījusi, ka tā veikusi detalizētu un precīzu salīdzinošo pārbaudi, tāpēc *WT* piedāvājums nevar izrādīties pārmērīgi zemas cenas piedāvājums.

Pirmās instances tiesas vērtējums

47 Vispirms jāatgādina, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība jautājumā par elementiem, kas ņemami vērā, pēc konkursa pieņemot lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības, un ka Pirmās instances tiesai ir jākontrolē vienīgi tas, kā tiek ievēroti procesuālie un ar pamatojumu saistītie noteikumi, kā arī jāpārbauda faktu saturiskā precizitāte un tas, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana (Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. februāra spriedums lietā T-145/98 *ADT Projekt*/Komisija, *Recueil*, II-387. lpp., 147. punkts, un 2002. gada 26. februāra spriedums lietā T-169/00 *Esedra*/Komisija, *Recueil*, II-609. lpp., 95. punkts).

48 Tāpat jāatzīmē, ka saskaņā ar Finanšu regulas 97. pantu "līgumus var piešķirt, ievērojot automātisku piešķiršanas procedūru vai procedūru, kas paredz vislabāko cenas un vērtības attiecību". Turklāt atbilstoši Īstenošanas kārtības 138. pantam "piedāvājums ar vislabāko cenas un vērtības attiecību ir tas, kurā ir vislabākā cenas un vērtības attiecība, ņemot vērā kritērijus, ko pamato līguma priekšmets".

49 Turklāt no Īstenošanas kārtības 139. panta izriet, ka līgumslēdzējai iestādei, pirms tā noraida piedāvājumu, ja tā uzskata to par pārmērīgi zemas cenas piedāvājumu, ir pienākums ļaut pretendentam paskaidrot, pat pamatot sava piedāvājuma īpašības. Tāpat pienākums pārbaudīt piedāvājuma nopietnību rodas, ja pastāv iepriekšējas šaubas par tā uzticamību, turklāt apzinoties, ka šī panta galvenais mērķis ir ļaut pretendentam izmantot procedūru, dodot tam iespēju pamatot sava piedāvājuma līmeni, kas šķita pārmērīgi zems.

50 Tādējādi Īstenošanas kārtības 146. panta izpilde ir cieši saistīta ar šī tiesību akta 139. panta izpildi, jo tikai tad, ja piedāvājums atzīts par pārmērīgi zemas cenas piedāvājumu šī pēdējā [minētā] panta izpratnē, vērtēšanas komitejai ir jāpieprasa vajadzīgie precizējumi par piedāvājuma sastāvdaļām, pirms tā — vajadzības gadījumā — noraida šo piedāvājumu. Tāpat un pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, ja piedāvājums nešķiet kā pārmērīgi zemas cenas piedāvājums saskaņā ar Īstenošanas kārtības 139. pantu, šī tiesību akta 146. pants nav piemērojams. Tātad, tā kā vērtēšanas komitejai šajā gadījumā nav bijis nekāda nodoma noraidīt *WT* piedāvājumu, jo tas šai komitejai nešķita kā pārmērīgi zemas cenas piedāvājums, Īstenošanas kārtības 139. pants kļūst nepiemērojams [šajā gadījumā].

51 Attiecībā uz strīdīgā līguma piešķiršanu no tipveida nosacījumu 6. panta izriet, ka "attiecībā uz katru daļu līgums tiek piešķirts pretendentam, kurš iesniedz saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, ņemot vērā piedāvāto pakalpojumu kvalitāti un piedāvātās cenas". Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai noteiktu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, ne visiem līgumslēdzējas iestādes izmantotajiem piešķiršanas kritērijiem vienmēr ir jābūt vienīgi saimnieciska rakstura, jo nevar izslēgt iespēju, ka faktori, kuri nav tikai saimnieciski, var, raugoties no šīs līgumslēdzējas iestādes viedokļa, ietekmēt piedāvājuma vērtību (Tiesas 2002. gada 17. septembra spriedums lietā C-513/99 *Concordia Bus Finland*, *Recueil*, I-7213. lpp., 55. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Renco*/Padome, 67. punkts).

52 Šajā gadījumā ceļojumu aģentūras pakalpojumu cenu veido divi galvenie elementi: i) "administrācijas izmaksas", kas atbilst kopējai ikmēneša summai, kura ietver algu izmaksas, kārtējie izdevumi un pieskaitāmie izdevumi un ii) "darījumu izmaksas", kas atbilst atlīdzībai, kura izmaksājama ceļojumu aģentūrai par administrācijas izmaksām saistībā ar tādu personu komandējumiem, kuras ceļo pēc Eiropas iestāžu un aģentūru līguma.

53 Pirmās instances tiesa atzīmē, ka prasītāja neapstrīd *WT* piedāvātās "darījumu izmaksas", bet apstrīd vienīgi *WT* piedāvāto "administrācijas izmaksu" summu.

Tādējādi ir jānosaka, vai Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz "administrācijas izmaksu" finanšu līmeni, ko veido to dažādie elementi, sakarā ar to, ka *WT* "administrācijas izmaksu" piedāvājums ir vislētākais, prasītājas — visdārgākais, bet divi citi piedāvājumi šajā ziņā atrodas starp abiem minētajiem piedāvājumiem.

Par algu izmaksām

54 Jāatzīmē, ka algu izmaksas ir noteiktas atkarībā no, pirmkārt, darba veicēju skaita un, otrkārt, izmaksām, kas saistītas ar katru darba veicēju.

55 Pirmkārt, saistībā ar darba veicēju skaitu jānorāda, ka tas var būt vērtīgs rādītājs attiecībā uz iespējamo tādu vajadzību novērtēšanu par zemu, kuras tiek prasītas pienācīgai pakalpojumu, kuri ir konkursa priekšmets, izpildei. Tomēr šādus skaitļos izteiktus datus nevar uzskatīt par noteicošu norādi, jo pretendenta strukturālās organizācijas efektivitāte var attaisnot mazāku darba veicēju skaitu.

56 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa atzīmē — lai izvērtētu vajadzīgo darba veicēju skaitu, *WT* pamatojās uz "administratora darījumu ikgadējo vidējo apjomu", jo šis aprēķins ir balstīts uz objektīvu un reālistisku kritēriju. *WT*, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, norādīja, ka darba veicēju skaits, ko *WT* uzskatīja par vajadzīgu daļai Nr. 1, bija 29, zinot, ka citā piedāvājumā paredzēts vēl mazāks skaits.

57 Prasītājas aprēķins, saskaņā ar kuru pakalpojumu veikšanai ir vajadzīgas 39 personas, nav piemērots, jo nav izslēgts, ka citi pretendenti var piedāvāt mazāku darba veicēju skaitu, pateicoties it īpaši efektīvākam darbības veidam un lielākai tehniskajai konkurētspējai.

58 Tādējādi Pirmās instances tiesa uzskata, ka prasītāja nav pietiekami juridiski pierādījusi, ka *WT* aprēķins attiecībā uz darba veicēju skaitu bija nepiemērots un ka *WT* šo skaitu novērtēja par zemu.

59 Otrkārt, attiecībā uz izmaksām uz vienu personu jāatgādina, ka *WT* piedāvāja otro zemāko cenu uz vienu darba veicēju, bet prasītāja šajā sakarā piedāvāja visaugstāko cenu.

60 Ņemot vērā šo konstatējumu, izrādās, ka *WT* nebija vienīgais komersants, kurš daļai Nr. 1 prasītās vajadzības novērtēja pēc zemākām izmaksām nekā prasītāja. Turklāt fakts, ka cits pretendents piedāvāja zemākas izmaksas uz vienu personu nekā izvēlētais pretendents, varēja nostiprināt līgumslēdzējas iestādes vērtējumu, saskaņā ar kuru *WT* piedāvātās cenas nebija pārmērīgi zemas.

61 Pirmās instances tiesa atzīmē, ka prasītāja atsaucas tikai uz faktu, ka *WT* piedāvāja gan nepietiekamu darba veicēju skaitu, gan pārmērīgi zemu tiem piešķirto atlīdzību. Tomēr ir jānorāda, ka prasītāja nav sniegusi pierādījumus par to, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Tātad līgumslēdzēja iestāde varēja noteikt, ka *WT* piedāvātais darba veicēju skaits bija saskaņots un izvēlētais piedāvājums nebija pārmērīgi zemas cenas piedāvājums.

Par kārtējiem izdevumiem

62 Attiecībā uz kārtējiem izdevumiem no tipveida nosacījumu 2. pielikuma izriet, ka šos izdevumus veido, pirmkārt, ar termiņa — no savu [pakalpojumu] sniedzēju rēķinu apmaksas, ko veic aģentūra, datuma līdz aģentūras rēķinu apmaksas, ko veic Komisija, datumam — ieskaitīšanu, ko veic aģentūra, saistītie izdevumi un, otrkārt, visi citi administrācijas izdevumi un izmaksas attiecībā uz pamatlīdzekļiem, plaša patēriņa precēm, līguma izpildes nolūkā lietoto informātikas materiālu un saziņas līdzekļu uzturēšanu un izmantošanu.

63 Šajā sakarā prasītāja nav sniegusi pierādījumus, ka *WT* aprēķinātie kārtējie izdevumi bija pārmērīgi zemi, bet savos procesuālajos rakstos definējusi tikai minēto izdevumu sastāvdaļas, nepaskaidrojot, kādā ziņā *WT* tos ir novērtējusi kā pārmērīgi zemus.

Par pieskaitāmajiem izdevumiem

64 Attiecībā uz pieskaitāmajiem izdevumiem jānorāda, ka Komisija varēja konstatēt, ka *WT* piedāvājums daļu no pieskaitāmajiem izdevumiem paredzēja ievērojami zemāku par prasītājas piedāvātajiem. Attiecībā uz šo posteni jāatzīmē, ka pretendenti veic vērtēšanu saskaņā ar viņu praksi un pieredzi. Tādējādi prasītājas aprēķinus nevar uzskatīt par standartu, jo katra pretendenta organizācijas īpatnības var attaisnot zemākus izdevumus.

65 Turklāt, kā norāda Komisija, *WT* rūpējās par to, lai tiktu "samazinātas izmaksas, jebkurā gadījumā nodrošinot augstu kvalitātes līmeni, pie tam balstoties uz ļoti efektīvām infrastruktūrām un tehnoloģijām, pateicoties attīstītām ražīguma tehnikām". No rakstveida atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdoto jautājumu izriet, ka Komisija īpaši ir ņēmusi vērā faktu, ka *WT* varēja piedāvāt ne vien zināmā mērā optimālus risinājumus pakalpojumu sniegšanai, lai samazinātu izmaksas, bet arī novatoriskus risinājumus informātikas jomā. Turklāt *WT* piedāvājuma tehnisko un loģistikas resursu izsmeļošs apraksts ļāva Komisijai pārliecināties, ka izmantotās infrastruktūras un attīstītie līdzekļi bija koncentrēti uz ražīgumu un izmaksu samazināšanu, tomēr nodrošinot pakalpojumu efektivitāti. Tāpat tehniskais piedāvājums priekšplānā izvirzīja rūpes par labāku pakalpojumu sniegšanu, pie tam ar labākām izmaksām.

66 Tādējādi, ņemot vērā šo informāciju, Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisija centās pārliecināties, lai pieskaitāmie izdevumi garantētu paredzamo pakalpojumu pienācīgu veikšanu un lai izvēlētais piedāvājums būtu drošs un nopietns.

67 Tāpat ir jānorāda, ka vērtēšanas komiteja pārbaudīja "administrācijas izmaksu" saskaņotību, salīdzinot, pirmkārt, transakcijas "uzdevumi", kuri tika atlīdzināti no "administrācijas izmaksām", ar transakcijas "citi komandējumi", kuri tika atlīdzināti no "darījumu izmaksām", vidējās izmaksas. Šī analīze pierādīja, ka šīs izmaksas, runājot par prasītājas piedāvājumu, bija gandrīz divas reizes lielākas par transakcijas, kura atlīdzināta no "darījumu izmaksām" (EUR 32,94 pret EUR 14,37), vidējām izmaksām pretēji *WT* piedāvājumam, kurš piedāvāja maznozīmīgi atšķirīgas izmaksas (EUR 16 pret EUR 15,66).

68 Vērtēšanas komiteja salīdzināja, otrkārt, "administrācijas izmaksu" vērtību daļai Nr. 1 (Brisele) un daļai Nr. 2 (Luksemburga) atkarībā no katras daļas apjoma proporcijas. *WT* piedāvājums varēja šķist drošs līgumslēdzējai iestādei, jo "administrācijas izmaksas" daļai Nr. 1 bija 3,64 reizes lielākas par daļai Nr. 2

piedāvātajām izmaksām, bet uzdevumu apjoms — 3,56 reizes lielāks, t.i., tā bija attaisnojama proporcija, un tas neparādīja piedāvāto cenu nesaskaņotību. Turpretim prasītājas "administrācijas izmaksas" izrādījās daudz augstākas daļai Nr. 1, jo tās bija 7,89 reizes augstākas par daļai Nr. 2 piedāvātajām izmaksām, arī apjoms — 3,56 reizes lielāks.

69 Pirmās instances tiesa atzīmē, ka prasītāja apstrīd šo rentabilitātes rādītāja salīdzinājumu, bet nepierāda, ka tas ir kļūdains, turklāt zinot — pretēji tam, ko apgalvo prasītāja —, ka Komisija ir veikusi šo salīdzinošo analīzi vienīgi tāpēc, lai pārliecinātos par izvēlētā piedāvājuma saskaņotību, un nekādā ziņā ne tāpēc, lai piešķirtu daļu Nr. 1. Tādēļ Komisija varēja likumīgi uzskatīt, ka *WT* piedāvājuma "administrācijas izmaksas" bija nopietnas un drošas.

Par peļņas līdzdalības shēmu

70 Tāpat kā to darīja Komisija, ir jāatzīst, ka peļņas līdzdalības shēma tika ņemta vērā, nosakot piedāvājuma kvalitāti, lai pierādītu, ka Komisija ir pareizi rīkojusies, neatzīdama piedāvājumu par pārmērīgi zemas cenas piedāvājumu. Šis elements tika izmantots tāpēc, lai pārliecinātos par finanšu piedāvājuma drošumu un nopietnību kopumā, un nevis kā piešķiršanas kritērijs. Tā kā jebkura atlaide, ko ieguva pakalpojumu sniedzējs, veido ar Komisijas ieguvumu samērīgu samaksu un tā kā šajā gadījumā *WT* piedāvājums paredzēja būtisku papildu ienākumu daļu peļņas līdzdalības sadaļā, Komisija varēja pārliecināties par "administrācijas izmaksu" ekonomisko līdzsvaru.

71 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, nešķiet, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka *WT* finanšu piedāvājums bija saimnieciski visizdevīgākais un līdz ar to nebija pārmērīgi zemas cenas piedāvājums. Tāpēc pirmais izvirzītais pamats ir noraidāms.

2. *Par otro izvirzīto pamatu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu tehnisko piedāvājumu kvalitātes vērtējumā*

Lietas dalībnieku argumenti

72 Prasītāja uzskata, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piešķirot *WT* piedāvājumam visaugstāko vērtējumu (87,62 no 100) par piedāvāto pakalpojumu kvalitāti. Pēc prasītājas domām un nolūkā paskaidrot augstāka vērtējuma saņemšanu, *WT* piedāvājumam bija jāuzrāda ne tikai būtiskas kvalitātes garantijas attiecībā uz ceļojumu aģentūras pakalpojumiem, bet arī tādas kvalitātes garantijas, kuras ir augstākas par tām, ko piedāvāja prasītāja. Taču, kā norāda prasītāja, *WT* piedāvājums nekādi nevarēja nodrošināt minētajiem pakalpojumiem pietiekamu kvalitāti.

73 Prasītāja uzskata, ka *WT*, pieņemot darbā 14 no 35 iepriekšējiem darba veicējiem, nebija vajadzīgā personāla, lai garantētu labu pakalpojumu kvalitāti.

74 Prasītāja norāda, ka tai nekad netika pārmesta pienākumu neizpilde, kad tā sniedza pakalpojumus pamatnolīguma izpildes laikā, t.i., laikposmā no 1999. gada 1. aprīļa līdz 2004. gada 31. martam. Šajā sakarā tā atgādina, ka 2001. gada 6. decembra iekšējā paziņojumā Komisijā par uzdevumiem atbildīgais nodaļas vadītājs atzina ceļojumu aģentūras pakalpojumu pienācīgo izpildi, uzsverot to "kopumā pozitīvo" raksturu. Tādējādi prasītāja uzskata, ka tās piedāvājums pilnībā atbilda tipveida nosacījumos noteiktajām prasībām.

75 Prasītāja uzsver, ka Komisija pat pirms līguma izpildes sākuma zināja, ka *WT* nevar nodrošināt pienācīgu pakalpojumu izpildi trīs mēnešu termiņā, t.i., laikposmā, kas atbilst vienai astotdaļai no sākotnējā līguma darbības termiņa. Prasītāja atzīmē, ka

tipveida nosacījumu 1. pielikumā attiecībā uz ceļojumu aģentūras pakalpojumu sniegšanu iestāžu telpās iekļauts obligāts pakalpojumu veikšanas nosacījums, turklāt apzinoties, ka līgumu var lauzt, "ja līguma izpilde nav reāli uzsākta trīs mēnešu laikā pēc šajā sakarā noteiktā datuma". Tāpat prasītāja ir pārsteigta par to, ka *WT* — lai gan piedāvājumu izvērtēšanas brīdī bija paredzams, ka *WT* nevarēs izpildīt līgumu trīs mēnešu laikā — saņēma visaugstāko kvalitātes vērtējumu.

76 Prasītāja uzskata, ka daļa Nr. 1 tika piešķirta *WT*, neievērojot tipveida nosacījumus, kuri to 1. pielikumā kā piedāvājumu pieņemamības nosacījumu paredz pierādījumu iesniegšanu par to, ka pretendentiem ir vajadzīgās atļaujas, lai izsniegtu ceļojuma dokumentus, un precizē, ka *IATA* licences numurs (turpmāk tekstā — "*IATA* licence") pieprasāms pirms līguma izpildes sākuma. Ar *WT* 2004. gada 31. martā noslēgtā līguma izpilde notika no 2004. gada 1. aprīļa, lai gan *WT* nespēja uzrādīt minēto licences numuru. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka tā bija pat vienīgā no pretendentiem, kura ievēroja tipveida nosacījumus, ņemot vērā *IATA* licences iegūšanu.

77 Komisija uzskata, ka ir izvērtējusi tehnisko piedāvājumu kvalitāti atbilstoši tipveida nosacījumiem un vērtēšanas metodoloģijai, kas noteikta pirms piedāvājumu atvēršanas, pie tam nepieļaujot nekādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

78 Attiecībā uz neiespējamību nodrošināt līguma izpildi no 2004. gada 1. aprīļa līdz 27. jūnijam Komisija atzīmē, ka neviens līgumslēdzējs, izņemot prasītāju, nav bijis spējīgs izpildīt administratīvās un tehniskās formalitātes, kas vajadzīgas pakalpojumu veikšanai Komisijas birojos sešu nedēļu termiņā, skaitot no Piešķiršanas lēmuma [pieņemšanas dienas] un vismaz vienu mēnesi no pirmās dienas, kas derīga līguma parakstīšanai. Tieši tāpēc Komisija lūdza prasītājai turpināt nodrošināt šo pakalpojumu, bet tā galu galā atteicās labvēlīgi atbildēt uz šo prasību.

79 Tādējādi Komisija uzsver — tā kā pastāvēja ārkārtējas steidzamības situācija, ko radīja neparedzami, no līgumslēdzējas iestādes neatkarīgi un Kopienas intereses apdraudoši notikumi, tai vajadzēja atsaukties uz Īstenošanas kārtības 126. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Tāpēc tā parakstīja attiecīgo līgumu ar papildlīgumu, ļaujot jaunajam līgumslēdzējam sniegt pakalpojumus "ex-plant", t.i., savās telpās, pārejas laikposmā no 2004. gada 1. aprīļa līdz 19. maijam un nevis trīs mēnešu laikposmā, kā to apgalvo prasītāja.

80 Šajā sakarā Komisija atgādina, ka tai vajadzēja saskarties ar vairāku iestāžu — tostarp Eiropas Parlamenta un Eiropas Kopienu Tiesas — neparedzētu atteikumu. Šajā gadījumā tipveida nosacījumi neparedzēja nekādu precīzu datumu pakalpojumu sniegšanas uzsākšanai, bet tikai to, ka līgums bija jāparaksta pirms 2004. gada 30. jūnija un piedāvājumi bija derīgi deviņus mēnešus, skaitot no 2003. gada 2. decembra. Turklāt *WT* joprojām varēja izpildīt strīdīgo līgumu, kura izpildei bija jāsākas vēlākais 2004. gada 1. jūlijā.

81 Vēl Komisija apstrīd apgalvojumu, ka tā starpinstitūciju konkursa procedūras laikā zinājusi par to grūtību līmeni, kuras radās pēc iestāžu atteikuma. Faktiski tikai 2004. gada 8. marta sanāksmes ar *WT* laikā parādījās tehniska un administratīva rakstura problēmas, kuras padarīja neiespējamu līguma izpildi "in-plant" no 2004. gada 1. aprīļa. Tādējādi Komisija uzskata, ka problēmas kļuva zināmas tikai pēc konkursa procedūras noslēguma, liekot Komisijai rast piemērotu risinājumu.

82 Komisija uzsver, ka saskaņā ar tipveida nosacījumiem *IATA* licence tika pieprasīta tikai pirms pakalpojumu sniegšanas sākuma, proti, pēc konkursa procedūras noslēguma. Turklāt šī licence nekādā ziņā nav kvalitātes vērtēšanas kritērijs.

83 Savukārt *WT* apstrīd faktu, ka attiecīgajam līgumslēdzējam automātiski piešķirams visaugstākais vērtējums.

84 Attiecībā uz *IATA* licencēm *WT* uzsver, ka tās rīcībā ir kopēja licence, kas attiecas uz tās darbību Beļģijā, un *IATA* licences ikvienai tās aģentūrai. *WT* uzskata, ka neviena pretendenta rīcībā, izņemot prasītāju, nevarēja būt licence attiecībā uz birojiem Komisijas telpās. Turklāt *WT* uzsver, ka no tipveida nosacījumu 1. pielikuma (2.2. klauzula) izriet — fakts, ka kāda rīcībā ir līguma izpildei specifisks *IATA* licences numurs, nekādā ziņā nerada piedāvājumu pieņemamības nosacījumu.

85 Visbeidzot, attiecībā uz darba veicēju skaitu *WT* atgādina, ka tā izpildīja nosacījumu, kas izklāstīts paziņojumā par līgumu. Faktiski tās rīcībā bija vismaz 70 darba veicēji Beļģijā, apzinoties — kā tā norāda —, ka tās darba veicējiem lielākoties bija tipveida nosacījumu 1. pielikuma 5.2. pantā minētā profesionālā kvalifikācija.

Pirmās instances tiesas vērtējums

86 Vispirms jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka piedāvājumu kvalitāte tiek vērtēta, pamatojoties uz pašiem piedāvājumiem, nevis uz pieredzi, ko pretendenti guvuši ar līgumslēdzēju iestādi saistībā ar iepriekšējiem līgumiem, vai arī pamatojoties uz atlases kritērijiem — tādiem kā kandidātu tehniskās iespējas —, kuri tikuši pārbaudīti jau kandidatūru atlases laikā un kurus nevar vēlreiz ņemt vērā, salīdzinot piedāvājumus (Tiesas 1988. gada 20. septembra spriedums lietā 31/87 *Beentjes*, *Recueil*, 4635. lpp., 15. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Esedra*/Komisija, 158. punkts).

87 Šajā gadījumā no tipveida nosacījumu 6. panta izriet, ka līguma piešķiršanas kritēriji ir divi, proti, piedāvāto pakalpojumu kvalitāte un piedāvātās cenas. Piedāvājuma kvalitāte jāvērtē saskaņā ar četriem kritērijiem: i) personāls, ii) tehniskie un loģistikas līdzekļi, iii) informācijas pārvalde un nodošana un iv) spēja vienoties par labākiem tarifiem.

88 Tādēļ prasītājas iepriekšējā pieredze nevar būt šķērslis tam, ka pastāv cita pretendenta piedāvājums, kurš var piedāvāt augstāku pakalpojumu kvalitāti par prasītājas piedāvāto un pienācīgā veidā atbilst četriem kritērijiem, kuri nosaka cerēto kvalitāti.

89 Attiecībā uz darba veicēju skaitu daļai Nr. 1 *WT* piedāvāja 29 darba veicējus, bet prasītāja — 39. *WT* aprēķins Komisijai varēja šķist drošs, zinot, ka *WT* ražīgums un efektivitāte, par ko *WT* sniedza skaidrojumus vienā no tās rakstveida atbildēm Pirmās instances tiesai un kas minēti šā sprieduma 65. punktā, var attaisnot mazāku darba veicēju skaitu salīdzinājumā ar prasītāju, pie tam nekaitējot gaidītajai pakalpojumu kvalitātei.

90 Vēl ir jāatzīmē, ka ne Finanšu regulā, ne Īstenošanas kārtībā nav prasīts, lai piedāvājuma iesniegšanas brīdī pretendenta rīcībā patiešām būtu personāls nākotnē paredzama līguma, kas tam varētu tikt piešķirts, izpildei. Ikvienam izvēlētajam pretendentam jābūt spējīgam uzsākt pakalpojumu sniegšanu tā līgumā noteiktajā datumā, kurš noslēgts konkursa procedūras rezultātā, un nevis, pirms tam [procedūras] noslēgumā piešķirts līgums. Tas, ka pretendentam tiek izvirzīta prasība, ka sava piedāvājuma iesniegšanas brīdī tā rīcībā jābūt prasītajam darba veicēju skaitam, radītu priekšrocības attiecīgajam pretendentam un tādējādi iznīcinātu pašu konkursa būtību. Šajā gadījumā tipveida nosacījumi pieprasīja tikai to, lai sava piedāvājuma iesniegšanas brīdī pretendenta rīcībā būtu vismaz 70 darba veicēji Beļģijā; *WT* šo nosacījumu izpildīja.

91 Jāatgādina, ka izpildes grūtības, ar kurām saskārās *WT*, kas nevarēja iegūt prasīto *IATA* licenci un sniegt pakalpojumus telpās no 2004. gada 1. aprīļa, bija saistītas ar atsevišķu iestāžu atteikumu, kas radīja nepieciešamību izsludināt otru uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus; šīs grūtības parādījās tikai pēc līguma piešķiršanas. Faktiski šīs grūtības parādījās tikai 2004. gada 8. marta Komisijas un *WT* sanāksmes laikā. Tādējādi prasītājas argumentam, saskaņā ar kuru *WT* izpildes grūtības trīs pirmo līguma darbības mēnešu laikā nevarēja attaisnot augstāka vērtējuma saņemšanu un tām vajadzēja mudināt Komisiju lauzt līgumu, kurš galu galā parakstīts ar *WT*, [šajā lietā] nav nozīmes.

92 Pamatojoties uz līguma projekta, kas pievienots tipveida nosacījumiem, interpretāciju, pretēji prasītājas apgalvojumam iespēja lauzt līgumu ir tikai iestādei dotas tiesības. Taču šajā gadījumā Komisija nolēma, ka attiecīgie pakalpojumi netika sniegti ar pārmērīgu nokavēšanos un to sniegšana nav radījusi nepieņemamu termiņu, turklāt apzinoties, ka *WT* sāka sniegt savus pakalpojumus no 2004. gada 1. aprīļa, pie nosacījumiem, kuri noteikti un pielāgoti papildlīgumā.

93 Pamatojoties uz tipveida nosacījumu interpretāciju, spēja tūlītēji sniegt pakalpojumus nav kvalitātes vērtējuma kritērijs, jo tas paredz tikai galējo datumu pakalpojumu izpildes uzsākšanai, šajā gadījumā — 2004. gada 1. jūliju. Tāpēc fakts, ka *WT* nevarēja sniegt pakalpojumus telpās no 2004. gada 1. aprīļa, nevar nozīmēt tipveida nosacījumu pārkāpumu, jo tajos norādīts tikai galējais datums pakalpojumu sniegšanas sākumam. *WT* sniedza pakalpojumus "in-plant" no 2004. gada 24. maija, proti, vairāk nekā mēnesi pirms galējā datuma, kas noteikts tipveida nosacījumos.

94 Attiecībā uz īpašo licenci līguma izpildei tipveida nosacījumos paredzēts, ka "īpašs *IATA* licences numurs līguma izpildei, kā arī tādu vietējo iestāžu apliecinājums, kuras pārvalda ceļojumu aģentūru jomu [..], tiek pieprasīts pirms darbības uzsākšanas [..]" [tipveida nosacījumu 1. pielikums (2.2. klauzula)]. *WT* tiesas sēdē norādīja, ka 2004. gada 10. maijā ir saņēmusi licenci "A", kas vajadzīga, lai pēc tam

varētu saņemt *IATA* licenci. Šajā gadījumā *WT* ieguva minēto *IATA* licenci 2004. gada 18. maijā. Līdz ar to *WT* izpildīja tipveida nosacījumu normas, jo bija saņēmusi šo licenci pirms 2004. gada 1. jūlija.

95 Attiecībā uz sarunu procedūru Īstenošanas kārtības 126. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka "līgumslēdzējas iestādes var izmantot sarunu procedūru, iepriekš nepublicējot līguma paziņojumu [..], ciktāl tas noteikti nepieciešams — ja ārkārtējas steidzamības gadījumā, ko radījis neparedzēts notikums, kas nav atkarīgs no līgumslēdzējas iestādes, un kas varētu apdraudēt Kopienu intereses, nav iespējams ievērot termiņus, kas nolikti pārējām procedūrām".

96 Attiecībā uz to, ka notikums ir neparedzams un nav atkarīgs no līgumslēdzējas iestādes, jāatzīmē, ka tieši pēc citu iestāžu atteikuma Komisija atkārtoti 2003. gada 29. jūlijā publicēja līguma paziņojumu, izraisot datumu nobīdi. Savā atbildē uz Pirmās instances tiesas uzdoto rakstveida jautājumu Komisija paskaidroja, ka Parlaments pēc tam, kad bija devis savu piekrišanu līguma paziņojuma publicēšanai, 2003. gada 3. jūnija sanāksmes laikā izrādīja neizlēmību piedalīties konkursa procedūrā. Parlaments izteica atrunas attiecībā uz līguma piešķiršanu, pamatojoties uz principu — [līguma] daļa uz vienu pilsētu. 2003. gada 11. jūnija notā Parlamenta personāla ģenerāldirektors norādīja uz neiespējamību Parlamentam pabeigt tipveida nosacījumus līdz 2003. gada 30. oktobrim. Parlamenta ierosinātā termiņa ievērošana apdraudēja konkursa norisi saistībā ar spēkā esošā līguma darbības galīgo termiņu, proti, 2004. gada 31. martu. 2003. gada 8. jūlijā Parlaments paziņoja par savu atteikumu, izraisot arī citu iestāžu atteikšanos. Komisija arī paskaidroja, ka tā nav varējusi konkretizēt pakalpojumu sniegšanas sākuma datumu uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus, bet tikai galējo datumu, jo katrai daļai bija savas īpatnības, tostarp atšķirīgi darbības termiņi, kas padarīja neiespējamu noteikt vienotu datumu pakalpojumu sniegšanas sākumam visām daļām. Turklāt tikai 2004. gada 8. marta sēdes laikā Komisija uzzināja par to, ka *IATA* licences, kas vajadzīga pakalpojumu sniegšanai "in-plant", iegūšanas procedūrai bija vajadzīgs laiks un ka līdz ar to tā varēja izraisīt zināmu pakalpojumu izpildes nokavējumu.

97 Līdz ar to, lai atvieglotu šo problēmu, ko radīja iestāžu sākotnējā atteikšanās, Komisija lūdza prasītājai nodrošināt pakalpojumu sniegšanu sešu līdz astoņu nedēļu pārejas laikposmā; prasītāja šo lūgumu noraidīja.

98 Pirmās instances tiesa tādēļ uzskata, ka plāns, ko kavēja atsevišķu iestāžu neparedzēts atteikums un prasītājas atteikšanās sniegt pakalpojumus pārejas laikposmā, neļāva Komisijai saglabāt ceļojumu aģentūras pakalpojumu nepārtrauktību; tā nenoslēdza papildlīgumu, ar kuru ļautu *WT* sniegt pakalpojumus "ex-plant" no 2004. gada 1. aprīļa līdz 19. maijam, lai atrisinātu ārkārtējas steidzamības situāciju, ar kuru tā saskārās.

99 Turklāt šķiet, ka Komisija nekādā veidā neietekmēja attiecīgos atteikumus — tie tika izteikti neatkarīgi no Komisijas un nebija paredzami, jo Parlamenta atrunas parādījās tikai pēc līguma paziņojuma sākotnējās publicēšanas.

100 Attiecībā uz Kopienas interešu apdraudējumu jāatzīst, ka šajā darījumā, kurš radīja gandrīz 57 000 uzdevumu gadā, paredzēto pakalpojumu nepārtrauktības nozīmīgums ir tāds, ka Komisijai, izmantojot sarunu procedūru, bija jāpārliecinās par to nepārtrauktību.

101 Pirmās instances tiesa atzīst, ka sarunu procedūra nekādā veidā netika izmantota konkursa procedūras ietvaros. Faktiski šī procedūra tika izmantota tikai tāpēc, lai parakstītu pamatlīguma, kas noslēgts konkursa procedūras rezultātā un parakstīts 2004. gada 31. martā, papildlīgumu. Tādējādi šī papildlīguma vienīgais uzdevums — saistībā ar prasītājas atteikšanos nodrošināt pakalpojumu sniegšanu pārejas periodā — bija ļaut minētos pakalpojumus sniegt "ex-plant" laikposmā no 2004. gada 1. aprīļa līdz 19. maijam.

102 Pirmās instances tiesa tāpat uzskata, ka, ievērojot tipveida nosacījumu interpretāciju, pretendentam nevis piedāvājuma iesniegšanas datumā, bet gan 2004. gada 1. jūlijā tika pieprasīts, lai tas sniedz pakalpojumus telpās. Sakarā ar prasītājas atteikšanos pagarināt līgumu pēc pamatnolīguma darbības izbeigšanās 2004. gada 31. martā Komisija bija spiesta panākt līgumisku vienošanos ar *WT*, lai nodrošinātu pakalpojumu nepārtrauktību. Šķita likumīgi, ka priekšlaicīga pakalpojumu izpilde 2004. gada 1. aprīlī prasīja līgumisku pielāgošanu, tostarp ļaujot pagaidām sniegt pakalpojumu "ex-plant". Šajā sakarā tāpat jāatzīmē, ka *WT* pašai bija jāievēro tipveida nosacījumu prasības, jo tā varēja sniegt pakalpojumus telpās no 2004. gada 24. maija, t.i., vairāk nekā vienu mēnesi pirms tipveida nosacījumos noteiktā galējā datuma.

103 Tādēļ jāatzīst, ka Īstenošanas kārtības 126. panta 1. punkta c) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi tika izpildīti un sarunu procedūras izmantošana — pamatota.

104 Visbeidzot, attiecībā uz prasītājas pamatu, kurš izvirzīts tās atbildes rakstā un attiecas uz Finanšu regulas 89. panta 1. punktā atzīto vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpumu, jāatzīmē, ka saskaņā ar Reglamenta 48. panta 2. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Tā kā šis izvirzītais pamats netika minēts prasības pieteikumā un neattiecas uz apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā, tas jāatzīst par nepieņemamu.

105 Ņemot vērā iepriekš minēto, nešķiet, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu izvēlētā piedāvājuma kvalitātes vērtējumā. Līdz ar to otrais izvirzītais pamats ir noraidāms.

3. *Par lūgumu iesniegt dokumentus par daļas Nr. 1 piešķiršanu*

106 Procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Pirmās instances tiesa it īpaši lūdza personai, kas iestājusies lietā, sniegt ziņas par tās piedāvājumu. Tātad Pirmās instances tiesa uzskata, ka lietas materiāli sniedz visu nepieciešamu informāciju prāvas iztiesāšanai, neuzdodot Komisijai iesniegt visus dokumentus attiecībā uz daļas Nr. 1 piešķiršanu, kurus lūdza prasītāja, pamatojoties uz Reglamenta 64. pantu.

Par prasījumiem par zaudējumu atlīdzību

107 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija nepieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvēloties attiecīgo pretendentu, un nav arī izdarījusi nekādu Finanšu regulas pārkāpumu. Turklāt prasītāja neatsaucas ne uz vienu citu elementu, kas atšķirtos no šiem abiem izvirzītajiem pamatiem un varētu nozīmēt pat pretlikumību, kura izraisītu Kopienas atbildību. Tādējādi lūgums par zaudējumu atlīdzību jāatzīst par nepamatotu un Pirmās instances tiesai nav jāspriež par tā pieņemamību.

108 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida visa prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

109 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus, tostarp pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(otrā palāta)

nospriež:

1) **prasību noraidīt;**

2) **prasītāja atlīdzina Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus, tostarp pagaidu noregulējuma tiesvedībā.**

Pirrung Forwood Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 6. jūlijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

J. Pirrung

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas ..... II - 2632

Prāvas rašanās fakti ..... II - 2633

Process un lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 2637

Par prasījumiem par [lēmumu] atcelšanu ..... II - 2640

1. Par pirmo izvirzīto pamatu, kas attiecas uz Īstenošanas kārtības 146. panta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu finanšu piedāvājumu vērtējumā ..... II - 2640

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2640

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2645

Par algu izmaksām ..... II - 2647

Par kārtējiem izdevumiem ..... II - 2649

Par pieskaitāmajiem izdevumiem ..... II - 2649

Par peļņas līdzdalības shēmu ..... II - 2651

2. Par otro izvirzīto pamatu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu tehnisko piedāvājumu kvalitātes vērtējumā ..... II - 2652

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 2652

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 2655

3. Par lūgumu iesniegt dokumentus par daļas Nr. 1 piešķiršanu ..... II - 2661

Par prasījumiem par zaudējumu atlīdzību ..... II - 2661

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 2661